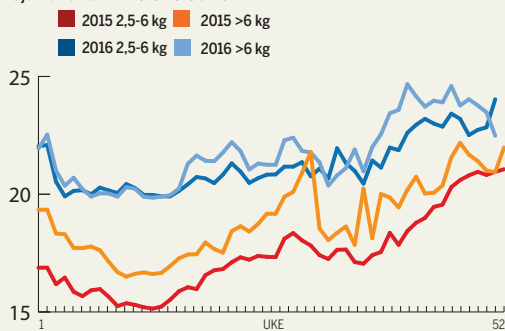

TORSKEPRIS 2015-2016

Gjennomsnitt NRL 2015-2016 u/15 m

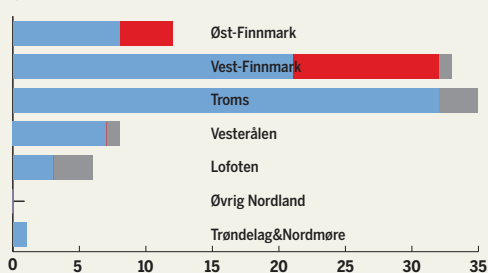
GJENNOMSNTLIG PRIS ALLE SONER

Pris gjelder største størrelse

	Torsk >6 kg pris (SUH)	Torsk 2,5-6 kg pris (SUH)	Hyse pris (SUH)	Sei pris (SUH)
Øst-Finnmark	30,00	24,72	16,39	9,34
Vest-Finnmark	20,34	21,62	13,82	0
Troms	24,49	24,19	8,51	10,18
Vesterålen	25,00	0	20	10,27
Lofoten	0,00	24,83	13,15	11,79
Øvrig Nordland	0,00	0	0	0
Trøndelag&Nordmøre	0,00	20	24,56	17,39
Totalt	22,48	24,03	14,55	10,9

Kvantum ■ torsk, ■ hyse og ■ sei

Tonn

LEVERT KVANTUM I TONN

fartøy under 15 meter (forrige uke)

	Torsk	Hyse	Sei	Totalt
Øst-Finnmark	8	4	0	13
Vest-Finnmark	21	11	1	34
Troms	32	0	3	34
Vesterålen	7	0	1	8
Lofoten	3	0	3	6
Øvrig Nordland	0	0	0	0
Trøndelag&Nordmøre	1	0	0	1
Total	73	16	8	96

ANTALL FARTØY

under 15 meter i fiske

	Antall Fartøy	Fangstrater i tonn
Øst-Finnmark	9	1,33
Vest-Finnmark	6	5,50
Troms	12	2,92
Vesterålen	3	2,67
Lofoten	3	2,00
Øvrig Nordland	0	#DIV/0!
Trøndelag&Nordmøre	3	0,33
Total	36	

FANGST PER REDSKAPSGRUPPE

Tonn

	Torsk	Hyse	Sei	Totalt
Autoline	6	8	1	15
Garn	28	0	2	31
Juksa	12	0	2	14
Line	10	5	3	17
Snurrevad	17	3	0	20
TOTALT	73	16	8	96

Kilde: Norges Råfisklag

- Fjordlinjen har vært en velsignelse for de minste

FJORDLINJER

Den mindre flåten i Varangerfjorden er klar i sin dom etter fire år med fiskeforbud for seinotflåten over 15 meter inne på fjorden. Det har vært en velsignelse.

Terje Jensen

Harstad

Dette kommer fram i en serie intervjuer som forskere fra Nofima har gjennomført som ledd i et forskningsprosjekt hvor man har undersøkt effekten av det å bruke fjordlinjer som reguleringsverktøy.

Fjordlinjene har vært svært omstridte helt siden de første gang ble tatt i bruk i 2004. Opprinnelig var fjordlinjeregimet utelukkende et verktøy for å begrense fisket på lokale kysttorskbestander. Men i kjølvannet av kystfiskeutvalgets innstilling i 2009, så har fjordlinjene også blitt brukt til å skjerme fiskemulighetene generelt for den minste flåten inne på fjordene mot konkurranse fra den større flåten.

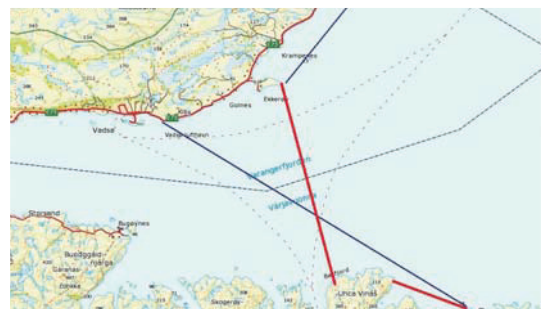
Nye regler

Etter flere år med midlertidige ordninger og omfattende dispensasjonsbruk, er nå Nærings- og Fiskeridepartementet i sluttfasen med en lang prosess hvor målet har vært å få på plass varige ordninger for kystnære områdereguleringer. Parallelt har så ei forskergruppe fra Nofima undersøkt effektene av det å bruke fjordlinjer som et redskap i denne forbindelse.

Rapporten deres forelå like før jul. Her har de brukt to av de mest omstridte fjordlinjereguleringene langs kysten for å anskueliggjøre hvilke utfordringer man står overfor og hvilke utslag dette kan gi. Det handler om «seinotlinja» i Varangerfjorden og «dispensasjonene fra sildelinja» i Nordre Nordland og Troms. Og konklusjonen er ikke uventet at det er en rimelig komplisert øvelse å skape et reguleringsmessig kinderegg hvor man på en og samme tid skal beskytte kystnære ressurser, skjerme de minste fartøyene fra utilbørlig konkurranse samt tilrettelegge for sjøsamiske.

Ulik

De to eksemplene forskerne har valgt, er da også temmelig for-

KART: Fjordlinja i Varangerfjorden har vært ett av de heteste temaene i fjordlinjedebatten det siste året. Nofima-forskerne John Isaksen, Bent Dreyer og Marianne Svorken har sett nærmere på konfliktlinjene, tap og gevinster i et forskningsprosjekt gjennom FHF. KART: FISKERIDIREKTORATET

skjellig. I Varangeren stenges de store seinotfartøyene ute og mister dermed muligheten til å fiske på gode seinotfelt. Nyttan av fjordlinjene tilfaller da den lokale flåten og fartøy under 15 meter som får ha fjorden for seg selv.

I sildefisket i Troms og nordre Nordland tilfaller nytteværdien de store fartøyene som har mulighet til å følge etter silda når den trekker inn i fjordene, mens eventuelle tap faller på den lokale flåten som må dele sine fangstområder med flere og større fartøy.

De store kan lett finne fangst utenfor området, og vi har ingen kjøpere her i fjorden som tar imot sei fra not

Fra intervjuene i forskningsprosjektet «Fjordlinjene - for hva og for hvem?»

Varanger

I rapporten konkluderes det med at de negative konsekvensene av fjordlinja i Varangerfjorden er liten for seinotflåten som sådan, men allikevel stor for enkeltfartøy, og spesielt flere av de mindre seinotfartøyene over 15 meter. Dessuten kan feltene være viktige for hele seinotflåten i enkeltår når seien kommer innom med full tyngde.

Forskerne legger i denne forbindelse fram statistikk som viser at Varangerfeltene bare lå på 12.plass blant seinotfeltene i perioden 1999 - 2007 med 2,5 prosent av samla seinotfangst.

Det poengteres at det hefter en viss usikkerhet ved disse tallene. Når det gjelder gevinsten for den lokale flåten, så er resultatene mer entydige. De bedrer sine muligheter ved at større fartøy holdes utenfor, og det an-

tas også at tilgjengeligheten på sei bedres inne i fjorden. Alle de intervjuede garnfartøyene oppgir at det ikke er noen vits å prøve seg på seifiske rett etter at det har vært større seinotfartøy og fisket, ettersom de da «soper med seg all seien som er der». Seigarnfisket har da også tatt seg opp i dette området etter at fjordlinja kom på plass.

Sildefjordene

Når det gjelder dispensasjonene som er gitt for den store kystnotflåten til å fiske inne på fjordene i nordre Nordland og Troms fra september til mars, så handler det altså om et eventuelt tap for den minste flåten. Gevinsten for den større flåten er åpenbar. Her konkluderer forskerne med at det er vanskelig å vite hvorvidt de skisserte tapene er av faktisk økonomisk betydning. «Det er heller

ikke nødvendigvis slik at denne ordningen utelukkende medfører et tap for de berørte. En av de intervjuede påpekte at det faktisk er til nytte for dem ettersom silledød kan bli et problem i fjordene hvis ingen fisker der. «Når det gjelder bifangst, er ikke dette en konsekvens som har berørt noen, men mer en frykt for at reglene ikke overholdes», heter det i rapporten.

Som en del av prosjektet har Nofima-forskerne også utviklet en analysemodell som de mener kan tilpasses og brukes til å analysere også andre reguleringer som brukes ved konkurrerende fiskeriaktiviteter på samme fiskefelt. Den kan også brukes ved konflikter mellom fiskeriinteresser og havbruksaktører, ved utslipp til fjorder etter mineralutvinningsvirksomhet og i konfliktlinjene mellom profesjonelt fiske og turistfiske, mener Nofima-forskerne.

terje.jensen@fbfi.no
Telefon: 77 05 90 21

IKKE FORNØYD: Seinotflåten er lite fornøyd med å bli utestengt fra fiskefeltene inne i Varangerfjorden. ILL.FOTO: BJØRN EIDE

FAKTA: FJORDLINJER

■ I 2004 innførte myndighetene ordningen med fjordlinjer som en del av kysttorskvernet.

■ I 2013 innførte Fiskeri- og kystdepartementet et forbud for alle fartøy på eller over 15 meters største lengde å fiske innenfor fjordlinjer korresponderende med fjordlinjene i fisket etter torsk.

■ I perioden etterpå er det innvilget dispensasjon både for seinotfiske, sildfiske og makrellfiske for større fartøy innenfor fjordlinjene.

■ Departementet har nå nye forslag om reguleringer av fisket innenfor fjordlinjene inne til vurdering, blant annet ei grense på 5000 krok i linefisket.

Varsom konklusjon

– Vi har prøvd å gjøre et dyddykk i forholdene rundt fjordlinjebruken, spesielt da i Varangerfjorden. Men både her, og kanskje i

John Isaksen

enda større grad i området for sildfisket i nordre Nordland og Troms, er det mange og komplekse sammenhenger som gjør at vi er varsomme med å trekke entydige konklusjoner.

Slik oppsummerer prosjektleder John Isaksen arbeidet med fjordlinjeprosjektet. I tillegg til komplekse sammenhenger, så har det også vært ei utfordring at det ikke finnes data som er nøyaktig nok når det handler om å dokumentere fiskeriaktiviteten innenfor og utenfor fjordlinjene over tid. Fiskesonene som for eksempel Råfisklaget opererer med blir ofte for grovmasket. Dessuten er det slett ikke alle fiskere som er like nøyaktige med registreringen av hvor fangsten ble tatt.

Ett eksempel på at man ikke alltid kan lese konsekvensene av fjordlinjebruken ut av datagrunnlaget, er seigarnfisket i Varangerfjorden. Det har økt de foregående årene etter at fjordlinja kom, men gikk litt ned i 2016, til tross for at fiskerne i fjorden i rappriten sier at seifisket der var det beste på mange, mange år. Her var forklaringen at Norway Seafoods har holdt mottakt i Nes-seby stengt i et halvt års tid i forbindelse med nybygging, og fiskerne dermed måtte gå tre timer hver vei til Bugoynes for å få levert eventuell seifangst.

Isaksen er ikke sikker på at de har lagt gullegget med det arbeidet de har gjort rundt fjordlinjebruken. – Men det er antagelig et første skritt i retning av å avklare hvem og hva som påvirkes i slike sammenhenger. Det er dette vi mener også vil kunne brukes i andre sammenhenger når det står strid om bruken av fiskefelt, også i forhold til oppdrettsvirksomhet, turistfiske og andre typer alternativ virksomhet, sier han.